

декількох мікросистем, специфічних для тієї або іншої категорії значення:

- 1) сленг, що належить до повсякденної лексики; 2) сленгові словосполучення, що описують людину (чоловіка/жінку);
- 2) опис стану й відчуття людини (дуже часто після прийому алкоголю, наркотиків, різних станів стресу); 4) гроші;
- 5) автотранспортні засоби; 6) одяг; 7) соціальні відносини;
- 8) емоції; 9) спілкування; 10) мораль і релігія; 11) навчання.

До перспективних питань вивчення студентського сленгу належать питання використання аббревіатур, акронімів і скорочених форм, сленгові словосполучення, до складу яких входять числівники; вигуки; прикметники з позитивною та негативною конотацією та ін.

Студентський сленг є одним із джерел поповнення лексики американського варіанта літературної мови й одним з елементів американської культури. Мовні процеси роблять його природною експериментальною лабораторією для спостереження над мовними змінами у соціальному контексті.

РОЗВИТОК ТА СУЧАСНИЙ СТАТУС ЗАЙМЕННИКІВ

Доп. – Потій В., ПР-22

Наук. кер. - к.філол.н., доц. Баранова С.В.

Питання про те, що являють собою займенники і чи виділяють їх в англійській мові в окрему частину мови, є особливо спірним. Це зокрема пов'язано з відомою своєрідністю займенників, що полягає у тому, що вони не мають відмінних від інших частин мови синтаксичних функцій, а часто і властивих тільки їм граматичних категорій. Саме тому належність слова до займенників не виключає його одночасної приналежності до якої-небудь з частин мови.

Актуальність теми дослідження визначається тим, що до теперішнього часу рівень і глибина вивчення займенників не відповідає тій ролі, яку займенники виконують у загальній структуризації мови. Учені досі не знають, чи слід взагалі

відокремлювати займенники в окрему частину мови, не враховуючи те, що одні з них зближуються з іменниками, а інші з прикметниками; чи ж правильніше не відокремлювати займенники в окремий лексико-граматичний клас слів і розподілити їх по тих частинах мови, з якими вони мають загальні риси.

Займенники пройшли довгий шлях розвитку, набуваючи тих чи інших особливостей. У давньоанглійський період існували наступні розряди займенників: особові, вказівні, присвійні, питальні, неозначені і неозначено-особові займенники. Займенники цього періоду мали такі характеристики: у особових займенниках поряд з одніною і множиною виділяють ще й подвійне число; вказівні займенники цього періоду дуже наближені до артикля, але вважати, що вони вже ним є, ще досить рано; у питальних займенників відсутні форми жіночого роду та множини. І ще однією характерною особливістю займенників цього періоду є те, що множина не розділяється за родами.

Середньоанглійський період розвитку мови характеризується збільшенням кількості груп займенників. До вже існуючих - особових, вказівних, питальних, неозначених - додаються зворотні і відносні займенники. Крім того відбуваються дуже істотні зміни в групах особових і вказівних займенників; неозначено-особовий займенник *men* витісняється новим займенником *one*.

На сучасному етапі займенники залишають ще багато відкритих питань для вчених-лінгвістів. Одним з них є питання, чи слід відокремлювати займенники в окрему частину мови. Існує декілька точок зору щодо цього питання, але немає остаточної.. Все ж таки більшість вчених наголошує на тому, що займенник - це окрема, самостійна частина мови, що його не можна розглядати як чисто семантичну рубрику усередині частин мови. Подібно до таких слів як іменник, прикметник та інші, займенники виявляються групою слів, що виділяються не тільки на базі специфічного значення, але і на базі певної граматичної (морфологічної і синтаксичної) характеристики.

Згідно своїх семантичних особливостей, займенник не може бути вживаний інакше, як будучи конкретизований текстом або ситуацією. Ще однією семантичною особливістю займенників є широта їх використання.

За своїми морфологічними особливостями, займенники співвідносяться з іменниками, прикметниками та числівниками. Відповідно виділяють: займенникові іменники, займенникові прикметники та займенникові числівники.

Що ж до синтаксичних особливостей займенників, то їх синтаксична функція залежить від того, з якою частиною мови співвідноситься дане слово. Займенники, що вказують на предмет, співвіднесені з іменниками і виконують у реченні функцію іменників, а займенники, що вказують на признак, співвіднесені з прикметниками і виконують у реченні функції прикметників.

ОСОБЛИВОСТІ РЕЛІГІЙНИХ ТЕКСТІВ (НА ОСНОВІ АНГЛОМОВНОЇ БІБЛІЇ)

Доп. – Погребняк О., ПР-22

Наук. кер. - к.філол.н., доц. Баранова С.В.

Дослідження, проведене під час написання курсової роботи дозволяє зробити висновки, що Біблія описує людей, речі та обставини естетичного споглядання. Але вона не переслідує суто естетичні цілі. Образотворчі прийоми грають в ній службову роль. Релігійним текстам властива відсутність літературного портрета, умовність пейзажу. Одна із складних рис писання Біблії – це її двоїстий опис як Бога, так і людини.

Аналіз структури текстів Біблії свідчить про використання в ній різних літературних жанрів, адже її писали в різні історичні епохи різні люди. В Святому Писанні наявні елементи міфології, героїчного епосу, приповістей та байок, новел і філософських есе. Це розмаїття літературних жанрів позитивно вплинуло на розвиток як релігійної, так і світської літератури. Сюжетно-жанрові лінії Біблії і зараз надихають багатьох письменників на створення нових шедеврів мистецтва.